

T. A. McMahan

(Christianity Today (Kristikunta tänä päivänä) on Billy Grahamin perustama maailman ehkä suurin ja ainakin arvovaltaisinkin ”kristillinen” julkaisu. Suom. huom.) Verkkotietosanakirja Wikipedian mukaan "Christianity Today [CT] on evankelikaalinen kristillinen aikakauslehti, jonka kotipaikka on Carol Stream, Illinois. Se on emoyhtiönsä Christianity Today International'in ”lippulaivajulkaisu”, jolla on 290 000 lukijaa. Perustaja Billy Graham sanoi, että hän halusi ”pystyttää evankelikaalisen lipun keskelle tietä pitämällä konservatiivisen teologisen kannan, mutta selvästi liberaalin lähestymistavan yhteiskunnallisiin ongelmiin.” Tänä päivänä se ja sen 13 sisarjulkaisua saavuttavat reilusti yli kaksi miljoonaa lukijaa perinteisessä paperiin sidotussa muodossaan ja yli 10 miljoonaa kävijää kuukaudessa internetsivuillaan.

Kun minusta tuli uudestisyntynyt kristitty yli 30 vuotta sitten, törmäsin pian ensimmäiseen Christianity Today -lehteeni. Roomalaiskatoliseksi kasvaneena ruokahaluni kaikelle evankelikaaliselle oli valtava. Silti noina uskonelämäni alkuvuosina luin tuosta lehdestä asioita, jotka vaivasivat minua. Tunnistin Billy Grahamin omin sanoin ”selvästi liberaalin lähestymistavan yhteiskunnallisiin ongelmiin”, kun

lehdessä mainostettiin ”kristillistä” psykologiaa (kirjoitin tästä mm. TBC -uutiskirjeessä, heinäkuu 1999).

Vieläkin huolestuttavampia olivat artikkelit, joissa selvästi suosittiin roomalaiskatolisuutta. Tämä oli hämmäntävää sellaisesta, joka oli hiljattain vapautunut Rooman väärän evankeliumin orjuudesta. Muistin myös lukeneeni vanhan lainauksen Billy Grahamilta, jonka hän oli puhunut 10 vuotta ennen kuin käynnisti CT:n. Hän julisti : ”Kolme suurinta uhkaa oikeaoppiselle kristinuskolle ovat kommunismi, roomalaiskatolisuus ja muhamettalaisuus” (Plains Baptist Challenger, March 1984). On uskomatonta, että vuosia myöhemmin CT:n avustavien toimittajien ja kirjoittajien joukossa oli roomalaiskatolisia, kuten katolinen pappi Richard John Neuhaus. Neuhaus yhdessä CT:n toimittajien ja Chuck Colsonin, J. I. Packerin, Timothy Georgen, Thomas Odenin, Richard Mouwin ja Mark Nollin, ym. kanssa muotoili ja allekirjoitti asiakirjan "Evangelicals and Catholics Together: The Christian Mission in the Third Millennium" (Evankelikaalit ja katoliset yhdessä: Kristillinen lähetystyö kolmannella vuosituhannella). Heidän uutisointinsa julisti: ”Johtavat katoliset ja evankelikaalit pyytävät laumoiltaan merkittävää uskon askelta: lopultakin hyväksyä toisensa kristittyinä... Evankelikaalit, mukaan lukien Pat Robertson ja Charles Colson, liittyivät tämän päivän konservatiivisiin roomalaiskatolisiin johtajiin puolustamaan uskon siteitä, jotka yhdistävät heitä... He kehottivat katolisia ja evankelikaaleja... lopettamaan toistensa laumojen aggressiivisen käännynnän.”

CT:n katolisuusmyönteisyys heijastuu Grahamin ristiretkien toiminnassa: Jokainen katolinen hiippakunta, missä ristiretkiä pidetään, on mainostanut ja tukenut ja tukee niitä edelleen. Lisäksi ristiretkillä on jatkuvasti katolisia neuvonantajia, jotka ohjaavat ”esille tulevat” katoliset palaamaan paikallisiin katolisiin seurakuntiinsa. CT:n ylistämien katolisten kuuluisuuksien luetteloon kuuluvat paavit Benediktus XVI ja Johannes Paavali II (Graham kertoi Larry King'ille, että hän ja paavi ovat ”samaa mieltä lähes kaikesta”), äiti Teresa, piispa Fulton J. Sheen, buddhisti/katolinen munkki Thomas Merton ja mystikko katolinen pappi Henry Nouwen. Katolista mystiikkaa mainostaa lisäksi CT:n avustava toimittaja Richard Foster, joka on

modernin kontemplatiivisen / mystisen (lue itämaisen) liikkeen ”kummi” evankelikaalisessa kristikunnassa. Näyttää, ettei yksikään harhaoppia edistävä ääni puutu CT:n avustavien toimittajien ja kirjoittajien luettelosta: presidentti Obaman vasemmistolainen teologi Ron Sider, Notre Damen professori Mark Noll, Eugene Peterson (kirjoitti oman raamattunsa nimeltä The Message), kreikkalaiskatolisuuden kannattajat Frederica Mathewes-Green ja Bradley Nassif, entinen toimittaja Terry Muck (kirjoittaa rakkaudestaan Buddhaan), Leith Anderson (mainostaa kokemuksia ohi Raamatun ilmoituksen, eli että kokemuksellisuus on Raamatun oppia parempi) ja psykologian ja Raamatun yhdistäjä Eric L. Johnson, joitakin mainitakseni.

Kaikki tämä johtaa Christianity Todayn vanhempaan johtavaan toimittajaan Mark Galliin ja hänen artikkeliinsa heinäkuun 15. päivältä 2010 otsikolla "Divine Drama Queen (jumalallinen huomion herättäjä – Drama Queen on eng.kiel. slangia tarkoittaen liioittelevaa ja dramaattisesti esiintyvää/puhuvaa ihmistä, usein miten naispuolista / KF), joka on hänen luonnehdintansa Raamatun Jumalasta. Olemme liittäneet tähän kattavia otteita CT:n Jumalaa halventavasta ja ihmistä korottavasta artikkelista lisätodisteena tämän ”evankelikaalisen” lehden luisusta viimeisten päivien eksytykseen. Se, mitä Galli kirjoittaa, on CT:n viimeisin suoritus uskon turmelemisessä, joka on seurausta vuosikymmeniä kestäneestä Jumalan Sanan epäilemisestä ja Raamatun Jumalan vääristämisestä. Toimittaja Galli tekee tämän niin selväksi, että se, mitä hän kirjoittaa, ei juurikaan vaatisi kommentteja. Siitä huolimatta hänen kirjoituksensa on kursiivilla ja minun kommenttini näkyvät hakasuluissa ja normaalifontilla:

--Pidän tyynestä, vakaasta, johdonmukaisesta ja itsensä hillitsevästä Jumalasta, Jumalasta, joka ei polta päreitään pienimmästä provokaatiosta, Jumalasta, joka elää askelen verran tappelun yläpuolella, Jumalasta, joka hillitsee tunteensa brittiläisen tyynesti vaikka tuho häämöttää. Kuitenkin lukiessani Raamattuani törmään jatkuvasti erilaiseen Jumalaan enkä ole tyytyväinen. Tämä Jumala sanoo ”vihaavansa” syntiä. Niin, Hän yleensä huutaa sen. Lue profeettoja. Se on juhlallinen vuodatus toisensa jälkeen, kaikki korkeilla desibeleillä. Ja kun huuto on ohi, sitten alkaa murjotus. Ottakaamme esimerkiksi Hänen keskustelunsa Hoosean kanssa... Hän käskää Hooseaa ottamaan porton vaimoksi; hänestä tulee symboli Israelin uskottomuudelle Jumalaa kohtaan. Tämä ei ole mikään kovaonninen kultasydäminen portto, joita niin usein kuvaillaan elokuvissa. Tämä on joku inhottava nainen, joka, vaikka saakin tilaisuuden säädyllyiseen elämään, jatkaa ”huoraamista.” Sitten Jumala käskää Hooseaa tekemään lapsia tämän naisen kanssa. Kun lapset ovat syntyneet, hän käskää Hooseaa nimittämään ensimmäistä Jisreeliksi selittäen: ”Ja sinä päivänä minä särjen Israelin jousen Jisreelin laaksossa.” Toista Jumala kutsuu nimellä Ei Armoa, ”sillä en minä enää tästedes armahda Israelin heimoa, niin että antaisin heille anteeksi.” Kolmatta hän kutsuu nimellä Ei Minun Kansani, ”sillä te ette ole minun kansani, enkä minä tahdo olla teidän omanne” (Hoos.1:1-9). Tämä Jumala on kuin oikukas italialainen nainen, joka havaittuaan miehensä uskottomuuden huutaa ja viskelee lautasia, kieltäytyy nukkumasta samassa sängyssä eikä puhu tälle 40 päivään ja 40 yöhön.--

[Lukiessani artikkelia ensimmäisen kerran pidättäydyin tähän kohtaan saakka tekemästä johtopäätöksiä koska epäilin, että Gallilla olisi jokin tarkoitus kirjoittaa näin ja hän muuttaisi sen myöhemmin. Arvasin väärin. Tämä on sellaista rienausta, jota voisi odottaa sotaisilta ateisteilta ja humanisteilta kuten Richard Dawkins, tai törkysuisilta Kristusta pilkkaavilta koomikoilta kuten Bill Maher. Se on täydellistä rienausta – väärä luonnehdinta Jumalasta ja Hänen täydellisesti pyhän luonteensa häpäisy.]

--Voisimme ajatella tätä karkeana kuvauksena, mutta kun Jeesuskin – Jumala kanssamme – näyttää kärsivän samasta emotionaalisesta tasapainottomuudesta. Hän pauhaa fariseuksista ja kirjanoppineista – eli ”käärmeistä” ja ”ulkokullatuista”, kuten hän heitä kutsuu. Niin raivostunut hän on pyhänhäviöstyksestä temppeleissä, että kaataa pöydät ja ajaa ihmiset ulos ruoskalla. Ja sitten löydämme hänet valittamassa: ”Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt, kuinka usein minä olenkaan tahtonut koota sinun lapsesi, niinkuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet. Katso, 'teidän huoneenne on jäävä hyljättyksi!' (Matteus 23:37-38). Tämä Jumala ei tiedä mitään tyynenä läsnäolona olemisesta Tämä on todella hyvin kärsimätön Jumala.–

[Tässä kohden on vaikea hillitä kiukkua. Maailmankaikkeuden Luoja, Jumalan Uhrikaritsa, joka maksoi syntiemme täyden rangaistuksen ja Hänen Isänsä, joka lähetti Hänet ristille meidän tähtemme – hekö

kärsivät ”emotionaalisesta tasapainottomuudesta”?! He – jotka Sanassaan kehottavat meitä olemaan murehtimatta mistään – hekö ovat kärsimättömiä?]

--Haluan mieluummin Jumalan, joka kohtaa synnin menettämättä tasapainoan. Miksi hän ei voi rentoutua ja tunnustaa, että erehtyminen on inhimillistä. Tarkoitin, ettet voi nähdä meidän viallisten ihmisten polttavan päreitään toistensa synneistä. Et näe meitä vihaisina, närkästyneinä etkä murjottavina. Miksi ei Jumala kaikkivaltias rauhoitu ja totea, että mehän olemme vain inhimillisiä?--

[Onko Gallin tarkoitus ollut manipuloida lukija hahmottamaan omat samankaltaiset ajatuksensa Jumalasta ja korjaako hän nyt jatkossa näitä vääriä käsityksiä?]

--Pieni lause, ”mehän olemme vain inhimillisiä”, voi olla hankaus Jumalan kanssa. Synti näyttää olevan iso juttu Jumalalle. Tuo pieni lause ”mehän olemme vain inhimillisiä” viestii, että emme ehkä ole yhtä iso juttu itsellemme.... Jumala uskoo, että olla inhimillinen on olla määrätty kirkkauteen. Kuten Pietari sen ilmaisi: Hän on ”kutsunut meidät omaan kirkkauteensa ja täydellisyyteensä”, että me ”tulimme jumalallisesta luonnosta osallisiksi” (2.Piet.1:3-4).--

[Kirjoittaja ei kadu Isä ja Poika Jumalaa kohtaan hyökkäävää ja väheksyvää kirjoitustaan. Sen sijaan Galli edistää ihmiskunnan omakuvaa riiputtaen edessämme ihmiskunnan ”kirkkautta”. Sitten hän johtaa lukijan seuraavaan askeleeseen, itsensä jumalallistamiseen – samaan valheeseen, jota Saatana tarjosi Eevalle Eedenin paratiisissa (1Moos.3:5).]

--Näin on: hän [Jumala] ajattelee, että ”vain ihmiset” voivat tulla ei sen vähemmiksi kuin jumaliksi. Ei olentoina joita pitäisi palvoa, vaan olentoina, jotka ovat tulleet täydellisessä mielessä Luojansa kuvan ja kaltaisuuden kantajiksi.... Hän loi olentoja, joilla on syvä tietoisuus itsestään ja Luojastaan, jotka voisivat visualisoida täydellisiä saavutettavia korkeuksia ja täydellistä rakkautta josta nauttia ja jotka tiesivät, että heillä voisi olla kaikki tämä aina ja ikuisesti.... --

[HUOM! Missään Raamatussa ei löydy sanaa ”jumala” (god) käytettynä viittaamaan hurskaaseen ihmiseen tai yhteisöön.]

...Ja silti Jumala pelasi uhkapeliä. Hän on sijoittanut kaiken tähän suureen yritykseen. Hänelle näiden olentojen luominen ei merkinnyt tavanomaista tai kompromissia, vaan se oli elämän tai kuoleman kysymys. Kaikki oli yhden arpakuution heiton varassa. Voittaminen merkitsi näille olennoille autuutta, jonka vain Jumala tuntee. Häviäminen merkitsi kuolemaa ja ikuista tuhoa. Ei ollut mitään mahdollisuutta vetäytyä. Jumala aikoi tehdä ihmiskunniasta ”voittaja saa kaiken” -tarjouksen, vaikka se tappaisi itsensä Jumalan.--

[Jumala pelasi uhkapeliä? Tarkoittaako kirjoittaja, että Jumala ei tiedä kuinka asiat tulevat päättymään? Tämä on avoimen teismin harhaoppia, joka kieltää Jumalan kaikkietävyuden – kieltää, että Hän on profetian Jumala kuten Hän julistaa jakeissa Jesaja 46:9-10: ”Muistakaa entisiä ikiajoista asti, sillä minä olen Jumala, eikä toista ole; minä olen Jumala, eikä ole minun vertaistani. Minä ilmoitan alusta asti, mitä tuleva on, ammoisia aikoja ennen, mitä ei vielä ole tapahtunut...”]

--Niinpä, kun asiat alkavat mennä päin prinkkalaa, näemme hänen viskelevän lautasia ja paiskovan ovia... Jumala rähisee meille kuin olympiaurheilija itselleen epäonnistuessaan keskittymään ratkaisevassa vaiheessa kilpailua, tai kuten romaanikirjailija rankaisee itseään laiskasta kirjoittamisesta. Hurskaalle perfektionistille (versus neuroottiselle perfektionistille) jokainen yksityiskohta on tärkeä. Jumala ei halua mitään vähemmän kuin täydellisyyttä, koska hän tietää, että täydellisyys on ainoa tie meille tulla siksi, miksi hän loi meidät tulemaan: jumalan kaltaisiksi.--

[Gallilla täytyy olla muistikuvia college -aikansa kreikkalaisen mytologian kurseilta. Ainakin toivon, että hän voisi puolustautua sillä. Hän voisi tietysti vedota myös mielenvikaisuuteen. Voisiko kukaan olla järjettömämpi kuin se, joka olettaa, että ”hurskas perfektionisti” viskelee lautasia, paiskoo ovia, rähjää ja kiroilee itseään. Sanon uudelleen, tämä on häpeämätöntä rienausta. Se on antikristillisyyttä lehdeltä, jonka nimi on Christianity Today.]

--Kun panokset ovat näin korkeat, niin tietenkin epäonnistumisen seuraukset jopa pienimmässä yksityiskohdassa ennustavat tuhoa. Se on kuin avaruussukkula – eräs monimutkaisimmista ja ihmeellisimmistä koneista – joka murskautui maahan viallisen öljyrenkaan vuoksi. Kun Jumala näkee avaruussukkulan syöksyvän kohti tuhoaan hän itkee, räyhää, kiskoo hiukset päästään. Ja jotakin kuolee hänen sisällään. Meidän Jumalamme välittää meistä hauraista, häilyvistä, heikoista ihmisolennoista, koska hän tietää jotakin minkä usein unohdamme: emme ole ”vain inhimillisiä”. Hän tekee mitä hyvänsä saadakseen meidät käsittämään ja elämään kirkkauttamme, vaikka se tappaisi hänet itsensä (Jumalan).--

[Meidän kirkkautemme? Entä Jumalan kirkkaus, jota Galli on raahannut pakanallisen mielikuvituksensa katu -ojassa?]

--Juuri siksi Raamattu käyttää niin dramaattista kieltä. Siinä ei ole mitään varovaista, huolellista tai järkevää koskien ihmisen yritystä. Se koskee sitä, onko kadotettu vai pelastettu. Elääkö pimeydessä vai valossa. Tunteeko epätoivoa vai onko täynnä toivoa. Kuolema tai elämä. Raamattu ei ole kiinnostunut uskonnosta, joka vain parantaa ihmisen tilaa, tai tekee elämän hallittavaksi. Se ei koske menestystä eikä onnellisuutta eikä auta meitä kaikkia selviämään. Nämä ovat mitättömiä toiveita. Ei, se mitä Jumala haluaa, on herättää kuolleet ja tehdä syntisistä jumalia.--

[Ei! Sanon jälleen, tuo oli Saatanan päämäärä.]

--Niinpä meillä siis, vasta- ja myötämässä, on melodramaattinen Jumala. Hän huutaa ja viskelee lautasia ja poistuu ärtyneenä paiskaton oven kiinni takanaan – ja sitten hän kääntyy ympäri ja antaakin henkensä puolestamme. Ennustuksessa Jeesuksesta hän sanoo Israelille Hoosean kautta: ”Kuinka minä jättäisin sinut, Efraim, heittäisin sinut, Israel? .... Sillä minä olen Jumala enkä ihminen, olen Pyhä sinun keskelläsi; en tule minä vihan tuimuudessa” (Hoosea 11:8-9). Hän on kaikkea muuta kuin tyyni ja maltillinen, rauhoittava ja järkvy. Hän on yhtä oikullinen kuin jumalat yleensä. Jumala on kuin hullu setä perheessä. Jossakin tilanteessa sinun on annettava ystäväsi tietää hänestä, mutta samalla haluat välttää hänen esittelemistään. Minä pidän paljon parempana järkevää uskontoa, jolla on järkevät odotukset ja Jumalaa, joka ei joka kerran tule ulos nahoistaan, kun hänen ihmisensä mokaavat. Mutta sitten jälleen, minä en rakasta kuten Jumala rakastaa. En Jumalaa. En toisia. En itseäni.--

[Tuleeko meidän olettaa, että rienauksillaan Galli vain yrittää saada huomiomme tehdäkseen vaikutuksen? Käsitämmekö väärin hänen ”kirjallisen älykkyytensä”? Ei. Se, mitä hän näyttää edessämme on pilkkaa, joka on sukua sille mitä Jeesus kärsi niiltä, jotka kokoontuivat katselemaan Hänen ristiinnaulitsemistaan ja johon jokainen Jumalaa vihaava humanisti on siitä saakka yhtynyt.]

--Tie helvettiin on päällystetty järkevällä uskonnolla, jossa on ei-kiivas jumala. Useimmiten olen kohtalaisen tyytyväinen ajaessani tuota tietä alaspäin, mutta jatkuvasti törmään tähän Hulluun Kaveriin tien varrella. Kaikissa liikennevaloissa hän hyppii ylös ja alas saadakseen huomioni. Hän takoo ikkunaani kysyen minne ihmeessä olen menossa. Hän seisoo etupuskurilla huutaen minulle, että käänny takaisin. Kun mikään muu ei auta, hän heittäytyy auton eteen. Hän on sellainen dramaattinen liioittelija (drama queen).--

[Onko Galli ”kohtalaisen tyytyväinen” ajaessaan alaspäin tietä helvettiin? Jumalako liioittelee? Minulla on kaksi ehdotusta: 1) Lähetä reaktiosi Galli'n artikkeliin CT:n perustajalle ja kunniapuheenjohtaja Billy Grahamille huomauttaen jostakin sellaisesta, joka näyttää olevan hänen perustamansa lehden lopullinen degeneroituminen. 2) Rukoile Mark Galli'n puolesta, että hän katuisi. ”Synti sanoo jumalattomalle: minun sydämessäni ei ole Jumalan pelkoa hänen silmäinsä edessä.” (Ps 36:1).

TBC (The Berean Call)

– suom. Samuel Korhonen

Juhani Aitomaan kommentti:

Galli on ilmeisesti tarkoittanut artikkelinsa (omasta mielestään) kuvaamaan Jumalan mielenliikkeitä ihmisen synnin suhteen ja Hänen välittämisestään. Hänen kirjoituksensa paljastaa kuitenkin monia seikkoja kirjoittajasta ja ajassamme etenevästä jumalakäsityksestä, kuten mm:

-Raamatun Jumalasta tehdään ihmismäinen ja Häntä kuvataan ihmismäisesti.

-Ihminen puolestaan nähdään ”jumalana” tai jonakin olentona jonka lopputulema on tulla jumalaksi.

-On helpompaa saada ihmiset ajattelemaan itseään jumalina, kun Raamatun Jumalasta tehdään ihmismäinen (vertaa pakanalliset Kreikan ja Rooman mytologian jumalat – Galli kuvaa Raamatun Jumalan samankaltaisena hörhönä).

-Syntikysymys ohitetaan kevyesti ja se johtaa myös Kristuksen teon puolestamme himmenemiseen.

-Gallin mukaan Jumalan tarkoitus ja suurin halu on tehdä meistä ”jumalia” ja siksi Jeesus kärsi tähtemme.

-Gallin artikkeli viittaa myös käsitykseen, että Jumala epäonnistui ihmisen luomisessa – jäi jokin valuvirhe, kun ihminen ei olekaan täydellinen ja siksi Jumala vihoittelee itselleen ja kärsimättömänä yrittää paikata epäonnistumistaan räyhäten ihmisille pyrkien saamaan heidät tajuamaan oman jumaluutensa tai ainakin jonkinlaisen valmiuden siihen.

-Gallin kuvaama Jumala ei ole Raamatun täydellinen Jumala, joka on täydellisesti kärsivällinen, pitkämielinen, armollinen, laupias, puhdas, pyhä, nuhteeton, kaikkivoiva, kaikkitietävä, jne. ... Ihmisen ymmärrys käsittää kaikki nuo ja muut Raamatun Jumalaa koskevat kuvaukset jonakin sellaisena, johon ihminen ei koskaan omin avuin yllä. Sanoilla on merkitys, jonka suuruuden ihminen ikään kuin aavistaa, mutta ei koskaan tavoita niiden taakse kätkeytyvää todellisuutta. Siksi ihminen ei voi muuta kuin nöyryä ja tunnustaa, ettei tunne Jumalan mieltä ja Hänen teitään. Ihminen ei lopultakaan yksinkertaisesti ymmärrä mitä täydellisyys on. Gallin mukainen Jumalan mielentilan selvittäminen johtaa aina umpikujaan ja typeryyteen.

-Jumalan mielentila ja Hänen tahtonsa ihmistä kohtaan tulee ilmi Kristuksessa, kaiken keskipisteessä. Sen ohi ja yli meneminen johtaa aina mielettömyyteen ja sen lopputulema on langenneen ihmisluonnon halu, jonka käärme puki sanoiksi paratiisissa 1Moos3:5: te tulette niinkuin Jumala tietämään... (eli teistä tulee samanlaisia kuin Jumala – teistä tulee jumalia).

-Gallin tavoin kuvattuna Raamatun Jumala on pian jumala pienellä j:llä, samanarvoinen kuin Buddha, Allah, hindujen jumalat, new age -jumalat, jne. Kaikki tuo johtaa ihmisjumaluuteen. Itse asiassa kehitys tähän onkin ollut nähtävillä jo pitkään nykyisessä uskarismaattisuudessa ja uusevankelisessa liikkeessä.

T A McMahan toimii The Berean Call -järjestössä yhdessä kirjailija ja puhuja Dave Huntin kanssa

<http://www.thebereancall.org/>

KF:n lisäys:

Gallin artikkelin jälkeen hän ja Christianity Today -lehti saivat paljon palautetta, joissa Gallin kirjoitusta arvosteltiin. On reilua esittää myös Gallin vastine:

--Kolumnin tarkoitus oli esittää kuinka kiihkeästi Jumala välittää meistä ja kuinka äärimmäisyyksiin hän menee varmistaakseen suhteensa kanssamme. Koska Raamattu käyttää niin dramaattista kieltä tuodakseen esiin nämä totuudet, käytin dramaattisia ihmisesimerkkejä ja liioittelua vahvistaakseni raamatullisen asian. Vaikka useimmat lukijat ymmärsivät tarkoitukseni, niin toiset eivät. Vielä pahempaa on, että jotkut loukkaantuivat kirjoituksestani kokien, että olen häväissyt Jumalan pyhyyttä. Tämä on hankalaa kahdesta syystä: Ne, jotka tuntevat kirjoituksiani tietävät, että Jumalan pyhyys on yksi teemoistani... ja jotka tuntevat minut henkilökohtaisesti tietävät, että en ole haastava enkä provosoiva, enkä koe mielihyvää loukatessani niitä lukijoita, joita olen pyrkinyt rakentamaan. Riittävän monelta tarkoitukseni kolumnin suhteen on jäänyt huomioimatta. Siksi olen poistanut sen (CT:n nettisivuilta).--

(2011)